Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
NIILO JÄÄSKINEN
prednesené 16. júla 2015 [1]

Vec C-617/13 P

Repsol Lubricantes y Especialidades, SA (predtým Repsol Lubricantes YPF y Especialidades, SA),
Repsol Petróleo, SA,
Repsol, SA,
proti

Európskej komisii

„Odvolanie — Kartely — Španielsky trh s cestným bitúmenom — Pojem skutočnosti, ‚ktoré boli predtým neznáme', v zmysle bodu 23 posledného odseku oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút"

I – **Úvod**

1. Spoločnosti Repsol Lubricantes y Especialidades, SA, Repsol Pretróleo, SA, a Repsol SA (ďalej len „Repsol a i.") svojím odvolaním navrhujú, aby Súdny dvor zrušil rozsudok Repsol Lubricantes y Especialidades a i./Komisia (T-496/07, ďalej len „napadnutý rozsudok") [2], ktorým Všeobecný súd zamietol ich žaloby o neplatnosť rozhodnutia Komisie K(2007) 4441 v konečnom znení [3] (ďalej len „sporné rozhodnutie"), ako aj ich subsidiárny návrh na zníženie pokuty, ktorá im bola uložená. [4]

2. Tieto návrhy sa v súlade s návrhom Súdneho dvora obmedzia na analýzu druhého odvolacieho dôvodu, ktorý sa v podstate týka otázky výkladu oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov v znení z roku 2002 [5] (ďalej len „oznámenie o zhovievavosti z roku 2002").

II – **Právny rámec**

3. V časti B oznámenia o zhovievavosti z roku 2002, nazvanej „Zníženie pokuty", bod 23 stanovuje:

„Komisia určí v akomkoľvek rozhodnutí s konečnou platnosťou prijatom na konci správneho postupu:

a) či dôkaz predložený podnikom predstavoval významnú pridanú hodnotu, pokiaľ ide o dôkaz, ktorý má Komisia v rovnakom čase;

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — EU:T:2013:464.

3 — Rozhodnutie z 3. októbra 2007 týkajúce sa konania podľa článku 81 ES [vec COMP/38.710 – Bitúmen (Španielsko)].

4 — Pre prípad potreby pripomínam, že táto vec patrí do skupiny odvolaní podaných na Súdny dvor proti rozsudkom Všeobecného súdu týkajúcim sa sporného rozhodnutia. Moje návrhy týkajúce sa veci C-603/13 P, Galp Energía España a i., ktorá tam patrí, budú prednesené 16. júla 2015.

5 — Oznámenie Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v prípadoch kartelov (Ú. v. ES C 45, 2002, s. 3; Mim. vyd. 08/002, s. 155).

b) úroveň zníženia, ktorú využije podnik [úroveň zníženia pokuty, ktoré sa podniku prizná – *neoficiálny preklad*]…

S cieľom určiť úroveň zníženia v rámci každého z týchto pásiem Komisia zohľadní čas, kedy bol predložený dôkaz spĺňajúci podmienku v bode 21 a rozsah, do ktorého predstavuje pridanú hodnotu. Môže tiež zohľadniť rozsah a kontinuitu akejkoľvek spolupráce poskytovanej podnikom po dátume jeho predloženia.

Okrem toho, ak podnik poskytne dôkaz týkajúci sa skutočností, ktoré boli predtým Komisii neznáme a ktoré majú priamy vplyv na závažnosť alebo obdobie trvania kartelu, pre ktorý existuje podozrenie, Komisia nezohľadní tieto prvky pri stanovovaní akejkoľvek pokuty, ktorá má byť uložená podniku, ktorý poskytol tento dôkaz.“

III – **Okolnosti predchádzajúce sporu**

4. Okolnosti predchádzajúce sporu boli uvedené v bodoch 1 až 91 napadnutého rozsudku, na ktorý sa odkazuje.

5. Pre prípad potreby stačí pripomenúť, že spoločnosť British Petroleum (ďalej len „BP“) podala 20. júna 2002 žiadosť o zhovievavosť na základe oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 v súvislosti s dohodami odporujúcimi článku 101 ZFEÚ na španielskom trhu s bitúmenom určeným na výstavbu ciest. [6] Repsol a i. podali 31. marca 2004 v zmysle toho istého oznámenia žiadosť o zníženie pokuty.

6. Komisia prijala 3. októbra 2007 sporné rozhodnutie. Uznala nárok BP na oslobodenie od pokuty, ktorá by jej bola za normálnych okolností uložená, po tom, čo skonštatovala, že splnila podmienky stanovené v bode 11 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002. [7] Pokiaľ ide o žiadosť Repsol a i., Komisia znížila pokutu, ktorá im mala byť za normálnych okolností uložená, o 40 %. [8] Repsol a i. boli na základe toho vyhlásené za spoločne a nerozdielne zodpovedné za zaplatenie pokuty vo výške 80 496 000 eur.

7. Žalobou podanou na Súd prvého stupňa medzi 18. a 20. decembrom 2007 Repsol a i. napadli obsah sporného rozhodnutia a navrhli jeho čiastočné alebo úplné zrušenie. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zamietol všetkých osem žalobných dôvodov, ktoré podali na podporu svojich návrhov na zrušenie a zmenu rozhodnutia.

IV – **Konanie pred Súdnym dvorom a návrhy účastníkov konania**

8. Návrhom podaným do kancelárie Súdneho dvora 27. novembra 2013 podali Repsol a i. odvolanie, ktorým navrhujú, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a sporné rozhodnutie; znížil pokutu; určil, že súdne konanie pred Všeobecným súdom bolo neprimerane a nedôvodne dlhé, a zaviazal Komisiu na náhradu trov konania. Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie a zaviazal Repsol a i. na náhradu všetkých trov konania.

9. Účastníci konania predložili Súdnemu dvoru svoje písomné stanovisko a boli vypočutí na pojednávaní 15. apríla 2015.

6 — Ostatnými dotknutými stranami okrem BP boli spoločnosti: Productos Asfalticos, SA, Nynäs Petroleo SA a Galp Energía Espagña SA.

7 — Tieto podmienky sa týkajú spolupráce s Komisiou, skončenia účasti na porušovaní a absencie opatrení zameraných na prinútenie ostatných podnikov zúčastniť sa na porušovaní (odôvodnenie 573 sporného rozhodnutia).

8 — Pozri odôvodnenie 580 sporného rozhodnutia.

V – **O druhom odvolacom dôvode**

A – *Tvrdenia účastníkov konania*

10. Repsol a i. druhým odvolacím dôvodom vytýkajú Všeobecnému súdu, že sa v bodoch 339 až 349 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď potvrdil výklad podaný Komisiou a uplatnenie pojmu „skutočnosti, ktoré boli predtým neznáme“ v zmysle bodu 23 posledného odseku oznámenia o zhovievavosti z roku 2002. Tento bod však neodkazuje na obyčajné fyzické disponovanie dokumentom, ale vyžaduje zohľadnenie odlišného kritéria, ktoré Repsol a i. kvalifikujú ako „kognitívne kritérium“.

11. Repsol a i. tvrdia, že nimi uvedený skutkový stav umožnil Komisii dozvedieť sa o skutočnej dĺžke trvania kartelu, a síce že tento kartel netrval iba do roku 1998, ako to Komisii uviedla BP, ale až do roku 2002. Na základe toho nemala byť spoločnostiam Repsol a i. uložená pokuta za obdobie od roku 1998 až do roku 2002.

12. Navyše odôvodnenie napadnutého rozsudku je nejasné v súvislosti s právnou argumentáciou, ktorú Repsol a i. uviedli v prvostupňovom konaní. Bod 343 napadnutého rozsudku odôvodňujúci neuplatnenie bodu 23 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 neposkytuje odpoveď na argumentáciu Repsol a i., podľa ktorej Repsol a i. vo svojej žiadosti o zhovievavosť nielen predložili dokumenty preukazujúce skutočnú dĺžku trvania kartelu, ale na základe ich opisu skutkových okolností mohla Komisia zistiť, že BP neposkytla pravdivé tvrdenie v súvislosti so skutočným trvaním kartelu.

13. Komisia uvádza, že tento odvolací dôvod je neprípustný. Vzhľadom na dôvod uvádzaný spoločnosťami Repsol a i. v prvostupňovom konaní (časť 3.3 žaloby)[9] totiž tieto spoločnosti nikdy netvrdili, že sa na ne má vzťahovať zníženie pokuty z dôvodu uplatnenia takzvaného „kognitívneho“ kritéria.

14. Komisia sa domnieva, že odvolací dôvod je v každom prípade nedôvodný. Pripomína, že záver Všeobecného súdu, podľa ktorého Komisia bola už určitý čas informovaná o existencii kartelu, predstavuje skutkové zistenie, ktoré patrí do diskrečnej právomoci Všeobecného súdu.[10] Uvádza napokon, že vzhľadom na bod 7 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 sa zníženie pokuty musí obmedziť na podniky, ktoré Komisii poskytnú dôkazy, ktoré dodávajú pridanú hodnotu informáciám, ktoré už má. Napokon, kritérium obhajované spoločnosťami Repsol a i. by bolo zložité, ak nie nemožné uplatniť.

B – *O prípustnosti druhého odvolacieho dôvodu*

15. Vzhľadom na tvrdenia Komisie, podľa ktorých druhý odvolací dôvod predstavuje nový dôvod, treba predovšetkým rozhodnúť o prípustnosti tohto dôvodu.

9 — Tento bod odkazoval na údajné „zjavne nesprávne posúdenie, alebo subsidiárne, porušenie všeobecných zásad legitímnej dôvery, proporcionality a rovnosti zaobchádzania, stanovením miery zníženia pokuty na základe oznámenia o zhovievavosti“.

10 — Uznesenie Otis Luxembourg a i./Komisia (C-494/11 P, EU:C:2012:356, bod 88).

16. V tomto smere treba pripomenúť, že z článku 58 Štatútu Súdneho dvora vyplýva, že odvolacie dôvody sa musia zakladať na tvrdeniach súvisiacich s konaním pred Všeobecným súdom. Okrem toho podľa článku 170 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania nemôže meniť predmet sporu tak, že predloží prvýkrát v konaní pred Súdnym dvorom dôvod, ktorý mohol predložiť v konaní pred Všeobecným súdom, ale tak neurobil, pretože by to znamenalo umožniť mu predniesť pred Súdnym dvorom spor v širšom rozsahu ako pred Všeobecným súdom. Taký dôvod sa musí v štádiu odvolania považovať za neprípustný. [11]

17. Pokiaľ ide o žalobu v konaní na prvom stupni, je dôležité uviesť, že jej časť 3.3.1 bola nazvaná „zjavne nesprávne posúdenie miery zníženia pokuty z dôvodu spolupráce s Komisiou na základe oznámenia o zhovievavosti“. Z bodu 147 žaloby, ktorý sa nachádza v tejto časti, vyplýva, že Repsol a i., ktorí uvádzajú, že boli druhým podnikom, ktorý predložil žiadosť o zhovievavosť na účely zníženia pokuty, sa jasne zamerali na bod 23 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002, pričom Komisii vytýkajú, že nezohľadnila pridanú hodnotu poskytnutých informácií a dátum podania žiadosti o zhovievavosť.

18. Navyše z bodov 150 až 157 žaloby vyplýva, že táto problematika bola predmetom vecného skúmania v prvostupňovom konaní, hoci nebola predmetom diskusie s odkazom na takzvané „kognitívne“ kritérium. Konkrétne v bode 156 žaloby podanej v prvom stupni bolo sporné rozhodnutie jasne kritizované v tom, že neuplatnilo bod 23 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002. Okrem toho v bode 157 tejto žaloby Repsol a i. tvrdia, že poskytli informácie, ktoré umožnili výklad dokumentov, na ktoré odkazuje Komisia, a oboznámenie sa so skutočnosťami, ku ktorým došlo v období rokov 1998 až 2002.

19. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok, Všeobecný súd v bodoch 339 až 349 napadnutého rozsudku rozhodol o spornom zamietnutí, ktorým Komisia neumožnila Repsol a i. využiť bod 23 posledný odsek oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 z dôvodu, v zmysle odôvodnenia 592 sporného rozhodnutia, že Komisia ešte predtým, než jej bolo 31. marca 2004 doručené vyhlásenie Repsol priložené k jej žiadosti na základe uvedeného oznámenia z roku 2002, mala k dispozícii relevantné informácie obsiahnuté v aktuálnych dokumentoch získaných pri vyšetrovaní z 1. a 2. októbra 2002. Predovšetkým z bodu 343 napadnutého rozsudku vyplýva, že „žalobkyne teda nesprávne uvádzajú, že práve Repsol vo svojej žiadosti na základe oznámenia z roku 2002 poskytla informácie, ktoré Komisii umožnili dozvedieť sa o pokračovaní kartelu od roku 1998 do roku 2002“.

20. Na základe všetkých predchádzajúcich úvah sa domnievam, že tento dôvod je prípustný.

C – O kritériách uplatňovania bodu 23 posledného odseku oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 Komisiou

1. Všeobecné poznámky k bodu 23 poslednému odseku oznámenia o zhovievavosti z roku 2002

21. Repsol a i. svojím druhým odvolacím dôvodom vytýkajú Všeobecnému súdu nesprávne právne posúdenie, ktoré má vplyv na výklad oznámenia o zhovievavosti z roku 2002.

22. V krátkosti pripomínam, že cieľom programov zhovievavosti je dosiahnuť, aby porušovatelia oznámili protiprávne konania, čím sa tieto konania rýchlo a úplne skončia. Toto včasné a spoľahlivé zistenie zodpovedá všeobecnému záujmu trhov a ochrane individuálnych záujmov obetí kartelov. [12]

11 — Rozsudok Elf Aquitaine/Komisia (C-521/09 P, EU:C:2011:620, bod 35).

12 — CHAPUT, Y.: „Philosophie des programmes de clémence et de transaction“. In: *Clémence et transaction en matière de concurrence – Actes du colloque du 19. janvier 2005*, s. 5, k dispozícii na internetovej stránke CREDA (www.creda.ccip.fr).

23. Komisia na tento účel a v záujme transparentnosti prijala usmernenia, v ktorých uviedla, na základe akých dôvodov zohľadní takú či onakú okolnosť porušenia a dôsledky, ktoré z toho môžu byť vyvodené pre výšku pokuty. Ide teda o pravidlo správania, ktoré treba v praxi dodržiavať a od ktorého sa správny orgán nemôže v jednotlivom prípade odkloniť bez uvedenia dôvodov, ktoré sú v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania. [13]

24. Pokiaľ ide o oznámenie o zhovievavosti z roku 2002, Všeobecný súd rozhodol, že logikou tohto oznámenia je povzbudzovať podniky podieľajúce sa na nezákonných kartelových dohodách, aby v rámci boja proti kartelom spolupracovali s Komisiou. Z tohto hľadiska je cieľom bodu 23 posledného odseku tohto oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 odmeniť podnik, ktorý síce nepodal žiadosť o oslobodenie od pokút uložených za predmetné kartelové porušenie ako prvý, no dôkazy poskytnuté podnikom sa týkajú skutočností, ktoré umožňujú Komisii zmeniť svoj záver týkajúci sa závažnosti alebo dĺžky trvania kartelu. [14]

25. Vzhľadom na takto uvedené charakteristiky oznámení a pod podmienkou, že konanie o zhovievavosti má výnimočný charakter vo vzťahu k ustanoveniam práva Únie zakazujúcim protisúťažné kartely, zásada právnej istoty prikazuje vykladať ustanovenia oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 reštriktívne.

2. O pojme „skutočnosti, ktoré boli predtým neznáme“

26. Pripomínam, že bod 23 posledný odsek oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 sa týka dôkazov, ktoré „Komisii boli predtým neznáme“. Diskusia vyvolaná predmetnou vecou dokazuje, že znenie tohto bodu môže viesť k dvom odlišným výkladom.

27. Podľa doslovného výkladu ide o *nevedomosť* Komisie o relevantných skutočnostiach, čo, zdá sa, vyplýva aj z ostatných jazykových verzií [15].

28. Druhý výklad, ku ktorému sa prikláňam, môže v tomto výraze vidieť objektívne kritérium uplatniteľné na *oznámenie* alebo *poskytnutie* dôkazov Komisii, a tým umožniť odlíšiť dôkazy, ktoré sa týkajú nových skutočností, od dôkazov, ktorými už Komisia disponuje. [16] Podľa môjho názoru sa tento druhý výklad viac zhoduje s prvými dvoma odsekmi bodu 23 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002, ktoré sa týkajú disponovania s dôkazmi ako s kritériom definujúcim pridanú hodnotu bez zmienky o vedomosti Komisie.

29. Podľa judikatúry zo znenia bodu 23 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 vyplýva, že ním upravené čiastočné oslobodenie vyžaduje splnenie dvoch podmienok, t. j. *po prvé*, že dotknutý podnik ako prvý poskytne skutočnosti, ktoré boli predtým Komisii neznáme, a *po druhé*, že tieto skutočnosti vzhľadom na to, že majú priamy vplyv na závažnosť alebo dĺžku trvania kartelu, pre ktorý existuje podozrenie, umožnia Komisii dospieť k novému záveru o porušení. Konkrétnejšie, Súdny dvor zdôraznil, že pojmy „skutočnosti, ktoré Komisii… neboli známe“, týkajúce sa prvej z týchto podmienok, sú jednoznačné a umožňujú prijať reštriktívny výklad bodu 23 posledného odseku

13 — Rozsudky Archer Daniels Midland a Archer Daniels Midland Ingredients/Komisia (C-397/03 P, EU:C:2006:328, bod 91) a Chalkor/Komisia (C-386/10 P, EU:C:2011:815, body 59 až 60).

14 — Rozsudok Transcatab/Komisia (T-39/06, EU:T:2011:562, body 378 až 382).

15 — Anglická verzia: „In addition, if an undertaking provides evidence relating to facts previously unknown to the Commission…“; nemecká verzia: „Falls ein Unternehmen Beweismittel für einen Sachverhalt vorlegt, von denen die Kommission zuvor keine Kenntnis hatte…“.

16 — Môj výklad posledného odseku bodu 23 oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 sa zakladá na spoločne prijatom rozlíšení medzi právnou skutočnosťou, ktorú treba preukázať („Beweistatsache“), a použitým dôkazným prostriedkom („Beweismittel“).

oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 v tom zmysle, že sa obmedzí len na prípady, keď spoločnosť zúčastnená na karteli poskytne Komisii novú informáciu týkajúcu sa závažnosti alebo dĺžky trvania porušenia, a že sa vylúčia prípady, keď spoločnosť poskytla iba dôkazy umožňujúce podporiť dôkazy týkajúce sa existencie porušenia. [17]

30. Tento výklad sa zakladá na skutočnosti, že účinnosť programu zhovievavosti by bola narušená, ak by podniky stratili motiváciu byť medzi prvými, ktoré predložili Komisii informácie upozorňujúce na kartel. [18]

31. Zo všeobecného hľadiska vyvoláva predmetná vec úvahu o dosahu citovanej judikatúry. Hypotéza, ktorá by vyvolala uplatnenie bodu 23 posledného odseku oznámenia o zhovievavosti z roku 2002, ktorou sa judikatúra ešte nezaoberala, je totiž podľa mňa tá, v ktorej druhý oznamujúci podnik poskytne dôkaz umožňujúci Komisii „rozlúštiť“ dôkazy, ktoré už má k dispozícii, ale ktoré nevyužila kvôli chýbajúcej „kľúčovej“ informácii poskytnutej neskôr. Táto možnosť nespadá do „posilnenia“, ale do „vytvorenia“ nového dôkazu.

32. V predmetnej veci však musím konštatovať, že takzvané „kognitívne“ kritérium, tak ako ho obhajujú Repsol a i., je neúčinné v tom, že neobstojí pred analýzou vychádzajúcou zo „základnej právnej logiky“ [19], ktorá sa vzťahuje na taký mechanizmus o zhovievavosti, aký vyplýva z oznámenia Komisie.

33. Z hľadiska základnej právnej logiky je totiž nesporné, že Komisia ako inštitúcia, inak povedané kolektívny orgán, nemá takú kognitívnu schopnosť ako má jednotlivec, ale môže ju mať iba metaforickým spôsobom. [20]

34. Okrem toho klasické pravidlá týkajúce sa právnych dôsledkov spätých s oznámením skutočností alebo informácií sa zakladajú na domnienke, podľa ktorej disponovanie s poskytnutým dokumentom zodpovedá poznaniu jeho obsahu. [21] Ak by to tak nebolo, veľké množstvo ustanovení občianskeho, správneho alebo procesného práva by stratilo účinok.

35. Domnievam sa, že táto logika sa uplatňuje *mutatis mutandis* aj na bod 23 posledný odsek oznámenia o zhovievavosti z roku 2002. Komisia teda pozná skutočnosti, o ktorých má dôkazy, nezávisle na tom, či tieto skutočnosti boli, alebo neboli preskúmané a analyzované jej agentmi, úradníkmi alebo útvarmi. V tomto smere uvádzam, že podľa bodu 23 druhého odseku oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 „Komisia zohľadní čas, kedy bol predložený *dôkaz*…“ [22].

36. Odlišný prístup by vyvolal nielen neprekonateľné dôkazné problémy, ale viedol by tiež k právnej neistote neprijateľnej pre podniky, ktoré podali žiadosť o oslobodenie od pokút v rámci konania o zhovievavosť.

17 — Rozsudok LG Display a LG Display Taiwan/Komisia (C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 79) a v tomto zmysle tiež uznesenie Kuwait Petroleum a i./Komisia (C-581/12 P, EU:C:2013:772, bod 19).

18 — V tomto zmysle rozsudok LG Display a LG Display Taiwan/Komisia (EU:C:2015:258, bod 84) a uznesenie Kuwait Petroleum a i./Komisia (C-581/12 P, EU:C:2013:772, bod 20).

19 — Odkazujem tu na rôzne hypotézy, ktoré neboli teoreticky rozobraté z dôvodu ich samozrejmosti a ktoré predstavujú základ chápania našej právnej kultúry.

20 — Preto vedomosť alebo nevedomosť o skutočnosti môže byť určená, pokiaľ ide o Komisiu, iba prostredníctvom vedomosti získanej jedným z jej agentov alebo úradníkov. Takzvané „kognitívne“ kritérium, ako ho navrhujú Repsol a i., by vyžadovalo určenie jednotlivcov, ktorých vedomosť stačí na potvrdenie vedomosti inštitúcie.

21 — Za zvyčajných okolností sa za platné oznámenie považuje osobné podanie a niektoré podanie, ako napríklad doručenie doporučeným listom s doručenkou. Adresát sa nemôže odvolať na to, že list síce dostal, ale že nepoznal jeho obsah z dôvodu, že ho neotvoril.

22 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

37. Predstavme si, že dva podniky, A a B, zašlú Komisii s mesačným odstupom dokumenty rovnakej hodnoty. Preskúmanie žiadostí sa zverí dvom úradníkom v rámci príslušného útvaru Komisie. Úradník AA, ktorý je poverený preskúmaním žiadosti podniku A, ktorá bola podaná ako prvá, je známy svojou dôslednosťou a pomalosťou. Je to teda napokon úradník BB, poverený žiadosťou podniku B, ktorý prvý dospeje k záveru, že táto druhá žiadosť obsahuje dôkazy, ktoré odôvodňujú oslobodenie od uloženia pokuty. [23] Úradník AA predloží rovnaký záver týkajúci sa podniku A o týždeň neskôr. V takom prípade by uplatnenie takzvaného „kognitívneho“ kritéria viedlo k tomu, že podnik A by stratil možnosť uplatniť si oslobodenie od pokuty. To podľa mňa preukazuje, že takéto kritérium nie je zlučiteľné s cieľmi oznámenia o zhovievavosti a so zásadou právnej istoty.

38. Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy musí byť vedomosť určená vo vzťahu k dôkazom, ktoré už má Komisia k dispozícii v okamihu druhej žiadosti o zhovievavosť. Základnou funkciou bodu 23 posledného odseku oznámenia o zhovievavosti z roku 2002 je teda určiť postupnosť a zoznam informácií alebo dôkazov poskytnutých Komisii. [24]

3. O odôvodnení Všeobecného súdu v napadnutom rozsudku

39. Všeobecný súd vychádzal v bodoch 339 až 349 napadnutého rozsudku z dvoch základných skutočností. Odkázal predovšetkým na bod 592 sporného rozhodnutia, ktorého znenie nebolo spochybnené a z ktorého vyplýva, že Komisia mala skutočne k dispozícii dokumenty preukazujúce trvanie kartelu v rokoch 1998 až 2002. Všeobecný súd teda považoval za potvrdené, že odôvodnenie 592 sporného rozhodnutia, ktoré odkazovalo na ďalších 38 odôvodnení, stačí na vyvrátenie výhrad spoločností Repsol a i. Po druhé, keď Všeobecný súd rozhodol o tejto skutočnosti, posúdil pridanú hodnotu skutočností uvádzaných spoločnosťami Repsol a i., ktoré sa vzťahovali na predmetné obdobie, a dospel k záveru, že ich nemožno považovať za skutočnosti, ktoré by ich spolupráci priniesli výnimočnú pridanú hodnotu.

40. V tomto smere pripomínam, že Súdny dvor vo veci LG Display a LG Display Taiwan/Komisia rozhodol, že „z napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd v rámci vlastného posúdenia skutkových okolností uviedol, pričom sa v tejto súvislosti netvrdilo, že došlo k skresleniu, že ‚Komisia v okamihu vyhlásenia odvolateliek 20. júla 2006 *vedela* o pokračovaní bilaterálnych kontaktov medzi niektorými účastníkmi kartelu aj v roku 2005 *na základe dôkazov predložených…*‘“. Toto konštatovanie priviedlo Súdny dvor k potvrdeniu rozsudku Všeobecného súdu [25].

41. Iste, Všeobecný súd v bode 341 napadnutého rozsudku rozhodol, že „ako uviedla v odôvodnení 592 napadnutého rozhodnutia, *Komisia už mala k dispozícii relevantné informácie* dokonca predtým, než… jej bolo 31. marca 2004 doručené vyhlásenie spoločností Repsol a i.…“. Je teda pravda, že preskúmanie Všeobecným súdom sa môže zdať stručné, a možno dokonca tvrdiť, že Všeobecný súd nepreveril, či disponovanie s dôkazmi zodpovedalo v predmetnej veci vedomosti o ich obsahu.

42. Vzhľadom na chýbajúcu relevantnosť takzvaného „kognitívneho“ kritéria sa však domnievam, že disponovanie s dôkazmi v tomto kontexte zodpovedá vedomosti o ich obsahu. Nezávisle na skutočnosti, či sa táto úvaha Všeobecného súdu má považovať za skutkové zistenie, alebo za právne posúdenie skutkových okolností, neúčinnosť „kognitívneho“ kritéria ma teda vedie k zamietnutiu výhrad spoločností Repsol a i.

23 — Spresňujem, že oznámenie o zhovievavosti z roku 2002 definuje podmienky, za ktorých môžu byť podniky, ktoré spolupracujú s Komisiou v priebehu vyšetrovania vedeného Komisiou v súvislosti s kartelom, oslobodené od pokút alebo im môže byť znížená výška pokuty, ktorú by inak museli zaplatiť. V prípade viacerých žiadostí o zhovievavosť týkajúcich sa toho istého porušenia sa prvá žiadosť považuje za žiadosť o oslobodenie od pokuty, nasledujúce žiadosti sa považujú za žiadosti o zníženie výšky pokuty, ibaže by bola prvá žiadosť zamietnutá. V predmetnej veci sa žiadosť Repsol a i. považovala za žiadosť o zníženie výšky pokuty.

24 — Ako vyplýva z rozsudku Solvay/Komisia (C-110/10 P, EU:C:2011:687), existujú aj prípady, keď Komisia stratí časť dôkazov, čo však nie je prípad predmetnej veci.

25 — EU:C:2015:258, bod 80.

43. Za týchto podmienok časti napadnutého rozsudku, ktorých sa týka druhý odvolací dôvod, neobsahujú nijaké nesprávne právne posúdenie, na základe čoho treba tento odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

VI – **Návrh**

44. Z týchto dôvodov a bez toho, aby to malo vplyv na preskúmanie ďalších odvolacích dôvodov, navrhujem, aby Súdny dvor zamietol druhý odvolací dôvod. O trovách konania sa rozhodne neskôr.